

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu

KARTA PRZEDMIOTU / MODUŁU

1. Nazwa przedmiotu:	Praktyczna nauka języka niemieckiego – gramatyka praktyczna			
2. Kod przedmiotu:	FG-1e			
3. Okres ważności karty:	2012-2015			
4. Forma kształcenia:	studia pierwszego stopnia			
5. Forma studiów:	studia stacjonarne			
6. Kierunek studiów:	filologia			
7. Profil studiów:	praktyczny			
8. Specjalność:	filologia germańska nauczycielska filologia germańska translatorska			
9. Semestr:	3, 4			
10. Jedn. prowadz. przedmiot:	Instytut Neofilologii			
11. Prowadzący przedmiot:	dr Paweł Strózik			
12. Grupa przedmiotów:	nauka języka			
13. Status przedmiotu:	obowiązkowy			
14. Język prowadzenia zajęć:	niemiecki			
15. Przedmioty wprowadzające oraz wymagania wstępne:				
Znajomość języka niemieckiego na poziomie min. B1 oraz podstawowych zasad gramatycznych				
16. Cel przedmiotu:				
Celem przedmiotu jest czynne opanowanie przez studentów zagadnień gramatycznych dotyczących form wszystkich odmiennych części mowy i ich praktycznego zastosowania oraz stosowania form nieodmiennych. Zajęcia obejmują także różne rodzaje zdań, ich budowę i funkcję.				
17. Efekty kształcenia:				
Ozn.	Opis efektu kształcenia	Metoda sprawdzenia efektu kształcenia	Forma prowadzenia zajęć	Odniesienie do efektów dla kierunku studiów
01	potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk językowych; analizuje ich powiązania z wybranymi obszarami nauk filologicznych	test egzamin	K	K_U01(+++)
02	potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu filologii oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania wybranych problemów językowych	kolokwium	K	K_U02(+)
03	potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z wybranym obszarem filologii, korzystając z różnych źródeł (w języku rodzimym i obcym) i nowoczesnych technologii (ICT)	prezentacja/zadania domowe	K	K_U05(++)
04	potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i na piśmie, na tematy dotyczące wybranych zagadnień językowych; z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku literatury, językoznawstwa, jak i innych dyscyplin	kolokwium/zadania domowe egzamin	K	K_U07(++)
05	potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do	referat	K	K_U11(+++)

	realizacji zadań związanych z wybranymi obszarami językoznawstwa i literaturoznawstwa			
06	potrafi stosować zasady i reguły gramatyczne współczesnego języka w akcie komunikacji	dyskusja/test egzamin	K	K_U13(+++)
07	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	dyskusja/test	K	K_K01(++)
08	jest świadomy istnienia etycznego wymiaru w badaniach naukowych	dyskusja	K	K_K05(+++)

18. Formy i wymiar zajęć:

K. 60 h (30 h + 30 h)

19. Treści kształcenia:

Das Verb: Konjugation der starken und unregelmäßigen Verben in allen Tempora. Rektion der Verben (Akkusativ-, Dativ-, Genitiv- und Präpositionalobjekt). Konjugation der Verben mit den trenn- und untrennbaren Präfixen durch-, über-, um-, unter-. Polysemantische Verben geben, kommen, ziehen.... Konjugation der Verben mit den Suffixen -eln, -ern, -ieren, -isieren/-ifizieren. Aktiv und Passiv (Umformungen vom Aktiv ins Passiv und umgekehrt). Aktiv und Passiv (Passiv mit Modalverben, Konkurrenzformen des Passivs). Partizipien (Grundformen der Partizipien, Bildung von Gerundiven) Partizipien (Umwandlung einfacher und erweiterter Relativsätze). Konjunktiv II (einfache Sätze mit Konjunktiv II) Konjunktiv II (irreale Bedingungs-, Wunsch- und Vergleichsätze). Indirekte Rede (Gegenwart). Indirekte Rede (Vergangenheit, Neben- und Imperativsätze). Imperativ. Das Substantiv. Deklination mit dem bestimmten und unbestimmten Artikel, n-Deklination. Deklination der Eigennamen, substantivierten Adjektive. Substantivisches Pronomen. Kategorien des Substantivs: Genus (doppeltes Genus, Genusindikatoren, Homonyme). Numerus (Singularia- und Pluraliatantum, Pluralbildung mit lex. Mitteln). Kasus (semantische und syntaktische Funktionen, Rektion, Apposition). Gebrauch des Artikels. Desubstantivische Komposita mit dem Präfix Ge-, Rück-, Un-, Wider-/Wieder-, Fremdpräfixe, usw. Das Adjektiv: Deklination der Adjektive. Attributives und Prädikatives Adjektiv. Rektion, Graduierung der Adjektive. Adjektive mit den Präfixen der Verneinung un-, a-, in-. Adjektive mit den Suffixen -al/-ell, -bar/-lich/-sam, -ig/-lich/-isch. Verbindbarkeit mit dem Verb der Adverbien. Syntaktische und semantische Klassen der Adverbien. Präposition (lokale, temporale, kausale). Negationswörter (Verwendung von kein bzw. nicht, Stellung der Satznegation nicht, andere Negationselemente, negative Einschränkung). Temporale Nebensätze (Bildung und Umformung). Kausale Nebensätze (Bildung und Umformung). Konditionale Nebensätze (Bildung und Umformung). Konsekutive Nebensätze (Bildung und Umformung). Konzessive Nebensätze (Bildung und Umformung), Finalsätze. Modale Nebensätze (Konstruktionen mit/ohne Infinitiv, Instrumentalsätze, Modalsätze des fehlenden Begleitumstandes, Substitutivsätze). Fragesätze als Nebensätze. Nebensätze aus Präpositionalobjekten. Umformung von Nebensätzen in Präpositionalobjekte. Bildung und Umformung verschiedener Nebensätze. Bedeutungspräzisierung mit (nicht nur) verbalen Strukturen. Feste Nomen- Verb- Verbindungen (Funktionsverbgefüge). Subjektive Äußerungen mit und ohne Modalverben (Vermutungen, Schlussfolgerungen, Behauptungen, Weitergabe von Informationen, Empfehlungen, nachträgliche Feststellungen, Notwendigkeiten). Beschreibung von verschiedenen Sprechhandlungen. Nominalisierung von Verben. Primäre und sekundäre Präpositionen (seltene Präpositionen). Ausdrucksvarianten durch Satzverbindungen: Gleichzeitigkeit und Nichtgleichzeitigkeit. Grund und Folge, Schwerpunkt: Bedingung und Voraussetzung, Einschränkung, Absicht und Zweck, Ausdrucksvarianten durch Satzgefüge. Bildung verschiedener Nebensätze Umformung verschiedener Nebensätze, Vermeidung von Nebensätzen durch Nominalisierung, Partizipialkonstruktionen. Grundbedeutung von Modalverben. Modalverben der subjektiven Aussage. Passivparaphrasen.

20. Egzamin:

tak, za/o

21. Literatura podstawowa:			
Dreyer H., Schmitt R., <i>Lehr- und Übungsbuch der deutschen Grammatik</i> . Ismaning, München 1985, Földeak H., <i>Sag's besser</i> . Teil 1. Ismaning, München 1990, Földeak H., <i>Sag's besser</i> . Teil 2. Ismaning, München 1990, Hall K., Scheiner B., <i>Übungsgrammatik DaF für Fortgeschrittene</i> , Ismaning 2001, Helbig G., Buscha J., <i>Deutsche Übungsgrammatik</i> . Leipzig 1989.			
22. Literatura uzupełniająca:			
Apelt M. L., Apelt H.-P, Wagner M., <i>Grammatik a la carte! Das Übungsbuch zur Grundgrammatik Deutsch</i> . Frankfurt a/Main 1992, Buscha A., Friedrich K., <i>Deutsches Übungsbuch</i> . Leipzig, Berlin, München 1996.			
23. Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów kształcenia:			
Lp.	Forma zajęć	Liczba godzin kontaktowych / pracy studenta	
1	Wykład		
2	Konwersatoria	60	
6	Inne: przygotowanie do zajęć przygotowanie prezentacji i referatu przygotowanie do testów i kolokwium przygotowanie do egzaminu	60 10 30 20	
	Suma godzin	180	
24. Suma wszystkich godzin:		180	25. Liczba punktów ECTS:
26. Liczba punktów ECTS uzyskanych na zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego:		2	27. Liczba punktów ECTS uzyskanych w wyniku samodzielnej pracy studenta:
28. Uwagi:			

Zatwierdzono:

.....
(data i podpis prowadzącego)

.....
(data i podpis)